

WIJ **W**ILLEM **A**ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

**Besluit van
tot wijziging van het Besluit van 21 maart 2025 (Stb. 2025, 99) in verband met
het verlengen van de tijdelijke verlaging van het grensbedrag voor de
verzameluitkering en tot wijziging van het Besluit begroting en verantwoording
provincies en gemeenten in verband met wijzigingen van beperkte aard**

(KetenID WGK29303)

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van **PM**;

Gelet op artikel 15a, derde lid, van de Financiële-verhoudingswet, artikel 190 van de Provinciewet en artikel 186 van de Gemeentewet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van **PM**, nr. **PM**);

Gezien het nader rapport van **PM**;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In artikel V, tweede lid, tweede zin, van het Besluit van 21 maart 2025 tot wijziging van het Besluit accountantscontrole decentrale overheden, het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten, het Waterschapsbesluit en het Besluit financiële verhouding 2001 in verband met het verder uitwerken van de rechtmatigheidsverantwoording, het tijdelijk verlagen van het grensbedrag voor de verzameluitkering, en enkele andere wijzigingen (Stb. 2025, 99) wordt '1 januari 2027' vervangen door '1 januari 2028'.

ARTIKEL II

Het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'moeten in staat zijn' vervangen door 'moeten in staat worden gesteld'.
2. In het tweede lid vervalt 'en de financiële rechtmatigheid'.

3. In het derde lid wordt na 'financiële positie' ingevoegd 'en de financiële rechtmatigheid'.

B

Artikel 8, vierde lid, vervalt onder vernummering van het vijfde en zesde lid tot vierde en vijfde lid.

C

Artikel 10, onderdeel a, komt te luiden:

a. de geraamde opbrengsten;

D

In artikel 17, onderdeel a, vervalt ', of per programmaonderdeel als bedoeld in artikel 8, vierde lid,'.

E

Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt door een puntkomma in onderdeel b, een onderdeel toegevoegd, luidende:

c. de controleverklaring van de accountant.

2. Het derde lid, onderdeel d, vervalt, onder verlettering van onderdeel e en f tot onderdeel d en e.

F

In artikel 27, eerste lid, onderdeel a, vervalt ', of per programmaonderdeel als bedoeld in artikel 8, vierde lid,'.

G

In artikel 37 wordt na 'de uitzettingen met een rentetypische looptijd korter dan één jaar,' ingevoegd 'kortlopende vorderingen,'.

H

Artikel 38, onderdeel d, komt te luiden:

d. vooruitbetalingen op voorraden.

I

Artikel 39 komt te luiden:

Artikel 39

In de balans worden onder de uitzettingen met een rentetypische looptijd korter dan één jaar afzonderlijk opgenomen:

- a. verstrekte kasgeldleningen aan openbare lichamen als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet financiering decentrale overheden;
- b. overige verstrekte kasgeldleningen;

- c. uitzettingen in 's Rijks schatkist;
- d. uitzettingen in de vorm van Nederlands schuldpapier;
- e. overige uitzettingen;
- f. de rekening-courantverhouding met het Rijk;
- g. rekening-courantverhoudingen met niet-financiële instellingen.

J

Na artikel 39 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 39a

In de balans worden de kortlopende vorderingen gespecificeerd in:

- a. vorderingen op openbare lichamen;
- b. overige vorderingen.

K

Artikel 64, zesde lid, vervalt.

L

In artikel 75, zevende lid, wordt 'een adviseur' vervangen door 'ten hoogste drie adviseurs'.

M

Artikel 76 komt te luiden:

Artikel 76

Dit besluit zoals dat luidt onmiddellijk na de inwerkingtreding van artikel II van het Besluit tot wijziging van het Besluit van 21 maart 2025 (Stb. 2025, 99) in verband met het verlengen van de verlaging van het grensbedrag voor de verzameluitkering en tot wijziging van het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten in verband met wijzigingen van beperkte aard, is voor het eerst van toepassing op de begroting, jaarstukken en de uitvoeringsinformatie van het begrotingsjaar 2028 en op de meerjarenraming 2029-2031.

N

De artikelen 76a en 77 vervallen.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, met uitzondering van artikel II dat met ingang van 1 april 2027 in werking treedt.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL

1. Inleiding

Dit besluit strekt er in de eerste plaats toe het verlaagde grensbedrag voor de verzameluitkering, zoals dit sinds 2021 geldt, te continueren tot 1 januari 2028. Met deze verlaging wordt vooruitgelopen op een wetsvoorstel tot wijziging van de Financiële-verhoudingswet (hierna: Fvw) waarin wordt voorgesteld de verzameluitkering in haar geheel af te schaffen. In de tweede plaats worden met dit besluit enkele beperkte en technische wijzigingen doorgevoerd in het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten (hierna: BBV).

2. Hoofdpijnen van het besluit

2.1. Grensbedrag voor de verzameluitkering

In artikel 15a, derde lid, van de Financiële-verhoudingswet (Fvw) is geregeld dat specifieke uitkeringen onder een bij algemene maatregel van bestuur (hierna: AMvB) vast te stellen bedrag als verzameluitkering dient te worden verstrekt. Tot en met juli 2021 bedroeg het grensbedrag voor de verzameluitkering € 10 miljoen. De middelen in deze verzameluitkering hoeven niet aan één specifiek beleidsdoel te worden besteed – zoals het geval is bij een gewone specifieke uitkering – maar mogen aan alle beleidsdoelen van het betreffende ministerie worden besteed. De introductie van dit instrument in 2008 had als doelstelling om de beleidsvrijheid van decentrale overheden te vergroten en de bestuurlijke en administratieve lasten voor de decentrale overheden te verminderen.

Al vrij kort na de invoering van de verzameluitkering werden – zowel aan rijkszijde als aan de zijde van de medeoverheden – knelpunten met betrekking tot de verzameluitkering ervaren:

1. Binnen een ministerie zorgde de toepassing van de verzameluitkering voor beleidsmatige spanning tussen verschillende beleidsdoelstellingen van één ministerie. Bij een verzameluitkering komen immers de afzonderlijke doelen van de specifieke uitkeringen te vervallen en hoeft slechts verantwoord te worden of de ontvangen middelen zijn besteed binnen de doelstellingen van de verstrekkende vakminister. Binnen het Ministerie van IenW kunnen bijvoorbeeld zowel middelen worden verstrekt voor het verbeteren van de luchtkwaliteit, als voor het verbeteren van het wegennet (hetgeen het gebruik van auto's bevordert en daarmee juist kan zorgen voor het verslechteren van de luchtkwaliteit).
2. Bij gemeenten, provincies en accountants ontstond verwarring over de bredere doelen van de verzameluitkering en hoe daarover verantwoording moet worden afgelegd.
3. De verantwoordingsinformatie was voor de verstrekkende vakminister nauwelijks bruikbaar, omdat die geen specifieke informatie bevatte over het doel waarvoor het geld aanvankelijk was bedoeld.

Door deze drie problemen met de verzameluitkering kozen vakministers er steeds vaker voor om de middelen niet als een verzameluitkering, maar als een decentralisatie-uitkering te laten uitkeren. Gelet op deze ontwikkelingen heeft de toenmalig Minister van

BZK in 2015 aan de Tweede Kamer gemeld dat de verzameluitkering niet meer zou worden toegepast. Ook kondigde hij aan dat de verzameluitkering op termijn uit de Fvw zou worden geschrapt.¹ Bestaande verzameluitkeringen zouden worden omgezet in decentralisatie-uitkeringen. Via een decentralisatie-uitkering was formeel geheel geen bestedingsvoorwaarde of verantwoording mogelijk, maar de verantwoording in het kader van de verzameluitkering was toch al beperkt bruikbaar. Met het verstrekken van middelen via een decentralisatie-uitkering werden zo onnodige verantwoordingslasten voorkomen.

De praktijk om kleinere uitkeringen niet als verzameluitkering, maar als decentralisatie-uitkering uit te keren, kwam in 2019 onder druk te staan met het oordeel 'onvolkomenheid' van de Algemene Rekenkamer over de toepassing van de decentralisatie-uitkering. Eén van de knelpunten die de Rekenkamer constateerde was dat het in de praktijk geregeld voorkwam dat de vrij besteedbare decentralisatie-uitkering gecombineerd werd met een bestuurlijk, niet in rechte afdwingbaar, convenant.

In de periode die daarop volgde, hebben de fondsbeheerders alle bestaande decentralisatie-uitkeringen tegen het licht gehouden. Bij decentralisatie-uitkeringen waaraan ontoelaatbare eisen of afspraken waren verbonden, hebben de fondsbeheerders allereerst samen met de vakdepartementen onderzocht of deze eisen dan wel afspraken zouden kunnen worden geschrapt.

Bij deze herbeoordeling bleek het in veel gevallen niet mogelijk om de afspraken die in het verleden waren gemaakt, ineens ongedaan te maken. Zelfs als geen afspraken waren gemaakt over verantwoording, was door het handhaven van de afspraken over doelen of bestedingen feitelijk sprake van een uitkering conform de definitie van een specifieke uitkering zoals opgenomen in artikel 15a, eerste lid, Fvw. Hierdoor was het continueren van de uitkering als decentralisatie-uitkering geen mogelijkheid, omdat de wet voor dergelijke uitkeringen een specifieke uitkering voorschrijft. Een decentralisatie-uitkering is dan onrechtmatig. Voor uitkeringen met een kleinere omvang dan € 10 miljoen was ook de verzameluitkering geen goed alternatief. Een omzetting naar de verzameluitkering zou immers ook betekenen dat afspraken uit het verleden materieel zouden komen te vervallen. De decentrale overheden kunnen de middelen immers aan elk willekeurig beleidsdoel van de vakminister besteden (art. 16a, zesde lid, Fvw) en verantwoorden zich ook uitsluitend hierover. In veel gevallen bleek de specifieke uitkering daarom het enige haalbare alternatief. Om deze reden is in 2021 het grensbedrag voor de verzameluitkering bij algemene maatregel van bestuur verlaagd van € 10 miljoen naar € 1 miljoen, of (als het bedrag van € 1 miljoen niet gehaald wordt) € 50.000 per ontvanger.² Deze verlaging liep vooruit op een wijziging van de Fvw waarbij de verzameluitkering in haar geheel zal worden afgeschaft (het wetsvoorstel 'herziening uitkeringsstelsel financiële verhoudingen').³ Door de betreffende verlaging hoeven minder specifieke uitkeringen als verzameluitkering te worden verstrekt.

Op advies van de Raad van State is bij het wijzigingsbesluit van 2021 geregeld dat de verlaging van grensbedrag slechts *tijdelijk* was, om te voorkomen dat de verlaging – in het geval de verzameluitkering onverhoopt niet wordt afgeschaft – permanent blijft gelden. Omdat in 2021 de verwachting was dat de herziening van de Fvw op 1 januari

¹ Kamerstukken II 2015/16, 34300 B, nr. 24 (Kamerbrief Onderhoudsrapport Specifieke Uitkeringen 2015).

² Stb 2021, 541.

³ Het wetsvoorstel herziening uitkeringsstelsel financiële verhoudingen (Kamerstukken II 2025/26, 36988, nr. 2).

2024 zou zijn afgerond, is geregeld dat verlaging van het grensbedrag slechts tot 1 januari 2024 zou gelden. Toen bleek dat de herziening van de Financiële-verhoudingswet langer op zich zou gaan wachten, is met het Besluit van 21 maart 2025 (Stb. 2025, 99) geregeld dat de verlaging tot 1 januari 2027 werd verlengd. Inmiddels is het wetsvoorstel tot wijziging van de Fvw bij de Tweede Kamer ingediend⁴, maar de verwachting is dat die wijziging niet vóór 1 januari 2028 in werking treedt. Daarom moet de verlaging van het grensbedrag opnieuw worden verlengd. Om dit te bewerkstelligen dient het wijzigingsbesluit van 21 maart 2025 (Stb 2025, 99) te worden gewijzigd ('1 januari 2027' moet worden vervangen door '1 januari 2028').

2.2. Wijzigingen in het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten (BBV)

In november 2025 heeft de commissie BBV een advies opgesteld ten aanzien van het BBV.⁵ Dit advies, dat naar aanleiding van het project 'verwonderpunten' aan de Minister van BZK is aangeboden, heeft tot doel om begrotingen en jaarrekeningen van provincies en gemeenten⁶ beter leesbaar en toegankelijk te laten zijn voor de leden van provinciale staten en de raad. Bij een groot aantal aanbevelingen wordt voorgesteld om bepalingen van het BBV te wijzigen. Een aantal van deze aanbevelingen is meer fundamenteel van aard en vergt nadere doordenking alvorens er concrete wijzigingen in het BBV kunnen worden doorgevoerd. Verschillende aanbevelingen betreffen echter beperkt inhoudelijke wijzigingen van het BBV. Deze wijzigingen zijn in onderhavig wijzigingsbesluit opgenomen, zodat deze verbeteringen alvast met ingang van de begrotingscyclus van 2028 kunnen worden toegepast. In het artikelsgewijs deel van deze nota van toelichting worden de wijzigingen afzonderlijk toegelicht.

Daarnaast worden met dit wijzigingsbesluit enkele wijzigingen aangebracht om de regels van het BBV beter aan te laten sluiten bij de regels t.a.v. de begroting en verantwoording van waterschappen (Hoofdstuk 4 van het Waterschapsbesluit). Tot slot worden enkele fouten in het BBV hersteld. In het artikelsgewijs deel worden ook deze wijzigingen afzonderlijk toegelicht.

3. Gevolgen

Beoogd gevolg van de continuering van het verlaagde grensbedrag voor de verzameluitkering is dat ook in 2027 specifieke uitkeringen onder de € 10 miljoen, maar boven de € 1 miljoen (of € 50.000 per ontvanger) rechtmatig kunnen worden verstrekt en niet als verzameluitkering hoeven te worden verstrekt. Dit vooruitlopend op een wijziging van de Financiële-verhoudingswet waarbij de verzameluitkering in haar geheel zal worden afgeschaft.⁷ Wel betekent continuering van het verlaagde grensbedrag dat de verantwoordingslasten voor medeoverheden hoger zijn ten opzichte van de situatie dat het grensbedrag op € 10 miljoen zou liggen. De verantwoording over zelfstandige specifieke uitkeringen is immers fijnmaziger dan bij een verzameluitkering het geval is, al hangt dit sterk af van de specifieke regeling. Veel specifieke uitkeringen onder € 10 miljoen worden echter aan één of een beperkt aantal ontvangers verstrekt. Het is daarom niet te verwachten dat iedere provincie of gemeente door de in dit besluit geregelde aanpassingen van het grensbedrag te maken krijgt met veel meer specifieke uitkeringen.

⁴ Kamerstukken II 2025/26, 36988, nr. 1.

⁵ [Commissie BBV: Perspectief op inzicht en toegankelijkheid \(november 2025\)](#).

⁶ Op grond van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) zijn de regels uit het BBV tevens relevant voor gemeenschappelijke regelingen waaraan provincies of gemeenten deelnemen. Voor de leesbaarheid wordt verder in het besluit echter gesproken van 'provincies en gemeenten'.

⁷ Het wetsvoorstel 'herziening uitkeringsstelsel financiële verhoudingen'.

Naar het oordeel van de regering weegt het voordeel (voorkomen dat specifieke uitkeringen onder de € 10 miljoen maar boven € 1 miljoen, of € 50.000 per ontvanger als verzameluitkering moeten worden verstrekt) op tegen het nadeel (mogelijke beperkte verhoging van verantwoordingslasten). Zeker nu het wetsvoorstel waarin wordt voorgesteld de verzameluitkering in haar geheel af te schaffen, bij de Tweede Kamer is ingediend.

Beoogd gevolg van de wijziging van het BBV is dat de begroting- en verantwoordingsstukken van provincies en gemeenten beter leesbaar en toegankelijk worden voor de leden van respectievelijk provinciale staten en de raad. Er worden geen (positieve of negatieve) neveneffecten verwacht, nu de wijzigingen met name reparaties of beperkt inhoudelijke wijzigingen betreffen.

Gevolgen voor regeldruk

Het Besluit begroting en verantwoording en het grensbedrag voor de verzameluitkering hebben uitsluitend betrekking op de medeoverheden. Er zijn daarom geen administratieve lasten voor burgers of bedrijfsleven aan onderhavig wijzigingsbesluit verbonden.

4. Uitvoering

In overleg met de koepels IPO en VNG is voor dit wijzigingsbesluit gekozen voor een beperkte uitvoerbaarheidstoets decentrale overheden (UDO), omdat de wijzigingen relatief beperkt van aard zijn. Uitkomst van deze UDO is dat de wijzigingen in het onderhavige besluit uitvoerbaar worden geacht.

Naast de UDO zijn de VNG en het IPO op verschillende andere wijzen betrokken geweest bij de inhoud van dit besluit. Ten aanzien van het continueren van het verlaagde grensbedrag van de verzameluitkering (artikel I) zijn de koepels onder meer betrokken bij de voorbereiding van het wetsvoorstel waarin geregeld wordt dat de verzameluitkering wordt afgeschaft. Ook zijn de koepels eerder betrokken geweest bij de daarmee samenhangende tijdelijke oplossing van het verlagen van het grensbedrag voor de verzameluitkering.

Ten aanzien van de wijzigingen van het BBV (artikel II) geldt dat de koepels betrokkenheid hebben gehad bij het advies 'verwonderpunten' van de commissie BBV. De commissie BBV heeft ten behoeve van het opstellen van dit advies diverse workshops voor de VNG, FAMO en BZK belegd. Daarnaast zijn er gesprekken geweest met medewerkers bij gemeenten, provincies, verbonden partijen en waterschappen. Deze medewerkers waren de belangrijkste bronnen voor het identificeren van onderwerpen die onderdeel zijn van het verwonderpuntenadvies. Ook de wijzigingen die worden aangebracht om de regels van het BBV beter aan te laten sluiten bij de regels voor de begroting en verantwoording bij waterschappen, zijn in de commissie BBV besproken (in de commissie BBV zit een aantal leden die werkzaam zijn bij provincies en gemeenten en een lid die werkzaam is bij de VNG). Deze wijzigingen komen voort uit een adviesrapport van de Unie van Waterschappen uit 2022.

De meer fundamentele verwonderpunten worden in een ander traject uitgewerkt. Ook hier zullen de medeoverheden bij betrokken worden.

5. Consultatie

PM

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I (Besluit financiële verhouding 2001)

Dit artikel bevat een wijziging van het Besluit van 21 maart 2025 (Stb. 2025, 99). In dit besluit is geregeld dat het grensbedrag van de verzameluitkering met ingang van 1 januari 2027 weer op de 'oude' hoogte van € 10 miljoen wordt gezet. Zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting onderbouwd (paragraaf 2.1), dient het verlaagde grensbedrag tot 1 januari 2028 te worden verlengd. Daartoe dient '1 januari 2027' in artikel V van het Besluit tot wijziging van het Besluit van 21 maart 2025 (Stb. 2025, 99) te worden vervangen door '1 januari 2028'. Met artikel I wordt dit geregeld.

Artikel II (Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten)

Dit artikel bevat enkele wijzigingen van het Besluit begroting en verantwoording (BBV).

Artikel II onderdeel A

Met dit wijzigingsonderdeel wordt artikel 3 van het BBV gewijzigd. In de eerste plaats wordt het eerste lid gewijzigd. Thans is in de tweede volzin van dit lid geregeld dat provinciale staten en de raad in staat moeten zijn om zich een oordeel te vormen over de financiële positie. Met deze formulering wordt mogelijk ten onrechte de indruk gewekt dat aan de staten en de raad de verplichting wordt opgelegd dat zij in staat moeten zijn zich een oordeel te vormen. Dit is echter niet beoogd. Met de bepaling is juist beoogd dat de begroting, meerjarenraming, de jaarstukken en uitvoeringsinformatie dusdanig zijn opgesteld, *zodat* de staten en raad in staat zijn zich een oordeel te vormen over de financiële positie. Daarom wordt met dit wijzigingsonderdeel geregeld dat 'moeten in staat zijn' wordt vervangen door 'moeten in staat worden gesteld'. Met deze wijziging wordt qua formulering tevens aangesloten bij de tegenhanger in het Waterschapsbesluit (art. 4.3, eerste lid, Waterschapsbesluit).

In de tweede plaats wordt met dit wijzigingsonderdeel het tweede en derde lid van artikel 3 gewijzigd. Op dit moment is in het tweede lid opgenomen dat de begroting, meerjarenraming en uitvoeringsinformatie stelselmatig inzicht geven in de financiële positie en de financiële rechtmatigheid. De financiële rechtmatigheid is echter geen onderdeel van de begroting, meerjarenraming en uitvoeringsinformatie, maar van de jaarstukken (zie ook artikel 24 BBV). Daarom wordt met dit wijzigingsonderdeel geregeld dat de zinsnede 'en de financiële rechtmatigheid' van het tweede naar het derde lid wordt verplaatst. Artikel 3, derde lid, heeft namelijk betrekking op de jaarstukken.

Artikel II onderdeel B

Met dit wijzigingsonderdeel, dat naar aanleiding van het advies van de commissie BBV in dit wijzigingsbesluit is opgenomen, wordt geregeld dat het vierde lid van artikel 8 komt te vervallen. In het huidige artikel 8, vierde lid, is geregeld dat een provincie of gemeente de baten en lasten per programma kan verdelen in de onderdelen baten en lasten voor 'prioriteiten' en 'overig'. Deze verdeling wordt in de praktijk niet gemaakt, omdat het geen toegevoegde waarde heeft voor het inzicht voor provinciale staten of de raad.

Ook in het Waterschapsbesluit is dit onderscheid niet van toepassing. Met deze wijziging wordt in het BBV op dit punt dus aangesloten bij de tekst van het Waterschapsbesluit.

Artikel II onderdeel C

Met dit wijzigingsartikel wordt geregeld dat in artikel 10, onderdeel a, 'geraamde inkomsten' wordt vervangen door 'geraamde opbrengsten'. 'Opbrengsten' is een

correctere term voor provincies en gemeenten, gelet op het baten- lastenstelsel dat provincies en gemeenten hanteren.

Artikel II onderdeel D

Met deze wijziging van artikel 17, onderdeel a, komt de zinsnede ‘, of per programmaonderdeel als bedoeld in artikel 8, vierde lid,’ te vervallen, omdat artikel 8, vierde lid, komt te vervallen (zie artikel II, onderdeel B).

Artikel II onderdeel E

Met dit wijzigingsonderdeel wordt artikel 24 gewijzigd. Op dit moment is abusievelijk in artikel 24, derde lid, onderdeel d, geregeld dat de ‘overige gegevens, waaronder de accountantsverklaring’ onderdeel uitmaken van de jaarrekening. De controleverklaring van de accountant maakt echter geen onderdeel uit van de jaarrekening, maar maakt afzonderlijk onderdeel uit van de jaarstukken. Daarom dient artikel 24, derde lid, onderdeel d, naar artikel 24, eerste lid, te worden verplaatst. Verder komen – naast de controleverklaring van de accountant – geen andere ‘overige gegevens’ voor in de jaarstukken. Daarom wordt met dit onderdeel tevens geregeld dat de zinsnede ‘overige gegevens, waaronder de accountsverklaring’ wordt vervangen door ‘de controleverklaring van de accountant’.

Artikel II onderdeel F

Met deze wijziging komt in artikel 27, eerste lid, onderdeel a, de verwijzing naar artikel 8, vierde lid, te vervallen. Dit omdat artikel 8, vierde lid, komt te vervallen (zie artikel II, onderdeel B).

Artikel II, onderdeel G

Met deze wijziging wordt in artikel 37 geëxpliciteerd dat onder de vlottende activa ook de kortlopende vorderingen afzonderlijk moeten worden opgenomen. Deze wijziging houdt verband met artikel II, onderdeel J.

Artikel II onderdeel H

Uit artikel 38, aanhef en onderdeel d, volgt dat in de balans onder de voorraden afzonderlijk de vooruitbetalingen worden opgenomen. Met dit wijzigingsonderdeel wordt ‘vooruitbetalingen’ vervangen door ‘vooruitbetalingen op voorraden’. Op deze wijze wordt aangesloten bij de tekst van het Waterschapsbesluit (artikel 4.42).

Artikel II onderdeel I

Met dit wijzigingsonderdeel wordt artikel 39 gewijzigd. In de eerste plaats wordt de volgorde van de verschillende onderdelen van artikel 39 in lijn gebracht met de volgorde van artikel 4.43 van het Waterschapsbesluit.

In de tweede plaats wordt geregeld dat in de onderdelen c en d (nieuw) de zinsnede ‘met een rentetypische looptijd korter dan één jaar’ komt te vervallen. Deze inkadering is namelijk reeds in de aanhef van artikel 39 geregeld.

Tot slot wordt geregeld dat het huidige onderdeel a (vorderingen op openbare lichamen) en h (overige vorderingen) niet meer in artikel 39 zijn opgenomen. Deze wijziging houdt verband met de invoeging van het nieuwe artikel 39a (zie artikel II, onderdeel J)

Artikel II onderdeel J

Met dit wijzigingsonderdeel wordt een nieuw artikel 39a ingevoegd. De onderdelen a (vorderingen op openbare lichamen) en h (overige vorderingen) van het huidige artikel 39 worden verplaatst naar dit nieuwe artikel. Op deze wijze wordt explicieter tot uitdrukking gebracht dat er op de balans een expliciet onderscheid moet worden gemaakt tussen kortlopende vorderingen en uitzettingen. Het karakter van uitzettingen

en kortlopende vorderingen verschilt namelijk. Bij vorderingen bestaat het risico op afwaardering, terwijl dit risico voor uitzettingen lager is. Door onderscheid te maken wordt het inzicht voor de staten en de raad vergroot. Verder wordt door het invoegen van een nieuw artikel 39a aangesloten bij het Waterschapsbesluit (artikel 4.43 en 4.44).

Artikel II onderdeel K

Met dit wijzigingsonderdeel, dat naar aanleiding van het advies van de commissie BBV in dit wijzigingsbesluit is opgenomen, wordt geregeld dat artikel 64, zesde lid, komt te vervallen. Dit lid schrijft nu voor dat dat bijdragen aan activa in eigendom van derden worden afgeschreven in lijn met de afschrijvingstermijnen die door deze derden worden gehanteerd. Als gevolg van het hanteren van het kasstelsel door het Rijk moeten provincies en gemeenten hierdoor bijdragen aan investeringen van het Rijk in één keer afschrijven. Dit kan om omvangrijke bedragen gaan. Deze wijze van afschrijven is niet in lijn met het baten- lastenstelsel dat gemeenten en provincies hanteren en met de uitgangsprincipes van het BBV. In het baten- lastenstelsel dat provincies en gemeenten hanteren moeten de investeringen namelijk jaarlijks stelselmatig afgeschreven worden. De grondslagen voor de afschrijving dienen consistent te worden toegepast en moeten onafhankelijk zijn van het resultaat van het boekjaar. Doordat het kasstelsel en baten- lastenstelsel niet op elkaar aansluiten ten aanzien van de wijze waarop er moet worden afgeschreven, leidt dit tot inconsequente afschrijvingsregimes.

Door in artikel 64 het zesde lid te laten vervallen, kan een provincie of gemeente eenzelfde afschrijvingstermijn hanteren op zowel eigen activa als bijdragen aan activa van derden en hierbij de afschrijvingstermijn van de provincie of gemeente zelf richtinggevend te laten zijn. Door provincies of gemeenten dezelfde afschrijvingstermijnen te laten hanteren op zowel eigen activa als bijdragen aan activa van derden ontstaat er een consequent afschrijvingsregime.

Artikel II onderdeel L

Uit artikel 75, zevende lid, volgt dat de voorzitter van de commissie BBV in overleg met de commissie een adviseur kan aanstellen. Naar aanleiding van het advies van de commissie BBV wordt met dit wijzigingsonderdeel geregeld dat er ten hoogste drie adviseurs kunnen worden aangesteld. Gelet op de omvang van de werkzaamheden van de commissie BBV kan het namelijk nodig zijn om meer adviseurs aan te stellen om zo de adviesfunctie goed vorm te kunnen blijven geven.

Artikel II, onderdeel M

Met dit wijzigingsonderdeel wordt een overgangsbepaling in het BBV geplaatst.⁸ Conform de inwerkingtredingsbepaling van dit wijzigingsbesluit (artikel III) treden de wijzigingen van het BBV in werking op 1 april 2027. Met de onderhavige overgangsbepaling wordt geëxpliciteerd dat de betreffende wijzigingen pas van toepassing zijn met ingang van de begrotingscyclus 2028. Dit betekent dat de wijzigingen bijvoorbeeld nog geen betrekking hebben op de jaarstukken van 2027. De overgangsbepaling komt op de plaats van een verouderde overgangsbepaling (artikel 76 BBV).

Artikel II, onderdeel N

Met deze bepaling worden enkele verouderde bepalingen van overgangsrecht in het BBV geschrapt (artikel 76a en 77).

⁸ Conform de Aanwijzingen voor de regelgeving (artikel 5.60) wordt het overgangsrecht in het te wijzigen besluit (het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten) opgenomen.

Artikel III (Inwerkingtreding)

Artikel III regelt de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit. Het besluit treedt – in afwijking van de vaste verandermomenten⁹ – in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst. De wijziging met betrekking tot de verzameluitkering dient namelijk te zijn doorgevoerd vóór 1 januari 2027.

Artikel II (wijzigingen BBV) treedt in werking met ingang van 1 april 2027. De wijzigingen zijn voor het eerst van toepassing met ingang van de begrotingscyclus 2028 (zie artikel II, onderdeel M). Doordat de wijzigingen – in afwijking van de vaste verandertermijnen van 1 januari of 1 juli¹⁰ – reeds op 1 april 2027 in werking treden, hebben provincies en gemeenten voldoende tijd om zich voor te bereiden op de wijzigingen die vanaf de begrotingscyclus van 2028 ingaan.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Pieter Heerma

⁹ Aanwijzingen voor de regelgeving 4.17, eerste lid.

¹⁰ Aanwijzingen voor de regelgeving 4.17, eerste lid.